

ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಇಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಬಳಿಗಳತ್ತು.

“ನಾನಜ್ಞಿ ಕರಿಯಕ್ಕು.”

“ಹೋ... ಏನು ಮಾರುವ ಕರಿಯಕ್ಕು... ನೀನಾನಾ... ಗುರ್ತ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ನೋಡು” ಅವಳನ್ನು ಸೊಜೆಗಿಂದ ನೋಡಿತು ಅಜ್ಞಿ.

ಅಜ್ಞಿ ತನ್ನನ್ನು ಏನು ಮಾರುವವಳು ಎಂದು ಕರೆದ್ದು ಇವ್ವ ಅಗದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿದುಕೆನಿಂದಲೇ, “ನಾವಿಗ ದೇವರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು, ಜನ ಎವ್ವು ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡ್ಡಾರೆ ಗೊತ್ತ ನಮಗೆ” ಎಂದಳು.

ಅವಳ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದರ್ಶ, ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೌಲತ್ತು ನೋಡಿ ಒಳಗೆ ಕರೆಯುವುದಾ, ಇಲ್ಲ ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲೇ ಕೂಸಿಸುವುದಾ ಎಂದು ಗೊಂದಲವಾಯಿತು ಅಜ್ಞಿಗೆ.

ತಾನು ರೇಗಿದರೂ ಅಜ್ಞಿ ಸುಮ್ಮುನೇ ನಿತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕರಿಯಕ್ಕನಿಗೆ ಶಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಈ ಅಜ್ಞಿ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಗದ ಒಡನಾಡಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು, ಅಜ್ಞಿಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿ, “ಸರೋಜಕ್ಕ, ನಿಮ್ರಾಲ್ಕು ಇಡ್ಡಿರ ಒಳಗೆ” ಎನ್ನುತ್ತು ಸೀದಾ ಮನೆಯೋಳಿಗೆ ಹೊಕ್ಕಳು.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬೈಕೆನಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದ ಅಜ್ಞಿಯ ದೊಡ್ಡ ಮಗ ರಾಮಣ್ಣ, ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಗಳ್ಳನೇ ಬೈಕು ಹಾಕಿದ. ಅವಶರದಿಂದ ಬೈಕೆಳಿದವನ ಕ್ಷೇತ್ರಲ್ಲಿ ಬೆಕರಿಯ ಬೆಣ್ಣೆ ಬಿಷ್ಟುತ್ತು ಕಂಡು ಅಜ್ಞಿ ಹುಬ್ಬಿಲಿಸಿತು.

“ಕೃಷ್ಣಪ್ರಣಿನ ಮನೆಗೆ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು ತಾಯಿ, ಮಗಳು. ನಾನೇ ಬ್ರಿ ಅಂತ ಕರೆದೆ. ನಾಗಕ್ಕೆ ಆಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಾಳಂತೆ. ಇದೇ ಕಾರು ಹೋಗಿ ಕೊರಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ನಾವೇ ಹೋಗಿ ದಿನ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ಕರೆಸಿದ್ದೆ, ಅಡ್ಡಾನ್ನು, ಕಾರು ಬಾಡಿಗೆ ಅಂತ ದುಡ್ಡ ಜಾಸ್ತಿ ಅಗ್ನಾದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲೇ ಹೇಗೂ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಲ್ಲ, ಪ್ರಸಾರಾಯಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ವ್ಯವಹಾರ ತುಂಬ ಕಮ್ಮಿ ಉಂಟಿಲ್ಲ, ಇವರ ಹತ್ತಿರ ಪರಿಹಾರ ಕೇಳುವ ಅಂತ.”

ಮಗ ಜಾಣತನದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಎಂದು ಅಜ್ಞಿಗೆ ಮಿಂಚಿಯಾದರೂ ಕರಿಯಕ್ಕನ ಉಪಚಾರಕ್ಕೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಬಿಷ್ಟುತ್ತಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಹಾಕಿದ್ದ ಪಿಣ್ಣಿನಿಸಿತು. ‘ನನ್ನ ಕೇಳದೆ ಭಾರಿ ದರಬಾರು ಶುರು ಮಾಡುವುಂಡಿದಾರೆ, ಇರಿಲ್ಲ ಆಮೇಲೆ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡರಾಯಿತು’ ಎಂದು ಸುಮ್ಮಾನಾಯಿತು ಅಜ್ಞಿ.

ಅವತ್ತು ಸಂಜೆ ಬಂದ ನಾಗಕ್ಕನನ್ನು ನೋಡಿ, ಮನೆಯ ಹಿರಿಯಿರಲಿ, ಮಳ್ಳಿಗೂ ಅಜ್ಞಿ! “ಅರೇ, ಸಿನಿಮಾ ನಟಿಯಂತೆ ಇರುವ ಇವಳು ಕರಿಯಕ್ಕನ ಮಗಳಾ?” ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹುಬ್ಬಿರಿಸಿದರು.

ನಾಗಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಬೆರೆತಳು. ಹಂಗಸರೊಡನೆ ಹರಟಿದಳು, ಮಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಿದಳು. ‘ಕರಿಯಕ್ಕನ ಮಗಳಾದರೆನು, ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಇವ್ವು ಸಭ್ಯ ನಡವಳಿಕೆ ರೂಧಿಯಾಗಿದೆ’ ಎಂದು ಅಜ್ಞಿಮ್ಮೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಮಾರಣೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೇಯೇ ದರ್ಶನ ನಡೆಸುವುದೆಂದು ನಿಗದಿಯಾಯಿತು.

ಕರಿಯಕ್ಕನನ್ನು ನಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೂಲೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, “ನನಿವತ್ತು ಸುಸೂಗಿದೆ ಅಮಾ, ನಾಳಿ ಬೆಳಗ್ಗೇಯೇ ಪ್ರಾಜೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಹೋಗಿ ಬೆಳಗ್ಗೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುವುದು ರಗಳೇ. ನಾನಿವತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೃಷ್ಣಪ್ರಣಿನವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ದಕ್ಷಿಣೆ ದುಡ್ಡ, ಘಲ, ವಸ್ತು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಇಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾರಿಯಲ್ಲ, ನೀನು ಅದೆಲ್ಲಾ ತೆಗೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಬೆಳಗ್ಗೇ ಭಾ” ಎಂದಳು.

ದೇವರ ಕೆಲಸ ಆರಂಭಿಸಿದಾಗಿನಿಂದ ಸಿಗುತ್ತಿರುವ ದುಡ್ಡ, ಜನರು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಉಬ್ಬಿ, ಗತಿನಲ್ಲಿ ಬೀಗುವ ಮಗಳು ಈ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಸಲೀಖಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಮನೆಯವರೊಡನೆ